

Heilige Malachias' pausenprophetieën. Profetie 11-20

Profetie 11: Sus in Cribro [Een zeug in de zeef]

Urbanus III [1185-1187]

Echte naam: Umberto Crivelli

Crivelli werd omstreeks het jaar 1120 geboren te Milaan en overleed te Ferrara, op 19 oktober 1187. Umberto werd door Lucius III in 1182 tot kardinaal en in 1185 tot aartsbisschop van Milaan benoemd. Hij werd gekozen om Lucius op te volgen en werd op 1 december 1185 tot paus gekroond. Urbanus erfde van zijn voorganger de vete met de grote keizer Frederik Barbarossa, nog verhevigd door een persoonlijke vijandschap, daar bij de plundering van Milaan in 1162 de keizer meerdere bloedverwanten van de paus had laten verminken. Frederik was enorm vertoornd omdat hij zijn zoon Hendrik weigerde te kronen en ook omdat hij Fulmar van Karden tot aartsbisschop van Trier had benoemd, in plaats van de beschermeling van Frederik I, provoost Rudolph.

De omschrijving van Malachias is een zinspeling op de familienaam van de paus. Crivelli betekent namelijk een zeef. Waarvoor "zeug" staat is niet duidelijk. Er zijn er die beweren dat er een zeug op het wapen van de Crivelli familie te zien is, anderen beweren dat in het "epitom" van Onofrio Panvinio het wapenschild van de paus staat: een zeef, gedragen door twee zeugen. Het eerste blijft, na zoekwerk, onbevestigd. De laatste bewering klopt niet.

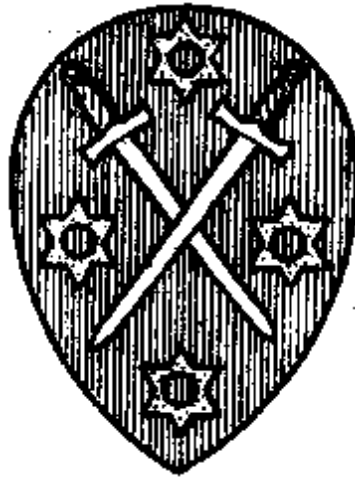
Profetie 12: Ensis Laurentii [Het zwaard van Laurentius]

Gregorius VIII [1187]

Echte naam: Albertus de Morra

Paus Gregorius VIII werd geboren omstreeks 1100 te Benevento en overleed te Pisa, op 17 december 1187. Deze Paus regeerde slechts een maand en zevenentwintig dagen. In het jaar 1187 werd in Palestina het Christendom bijna volledig uitgeroeid. De val van de Heilige Stad trof Europa met ontzetting en men zegt dat Urbanus III stierf aan een hartaanval. Daags daarna kozen de kardinalen Albertus de Morra, afkomstig uit Benevento tot Paus. Hij was een telg uit een adellijke familie en in 1155 werd hij kardinaal. In 1158 kreeg hij San Lorenzo in Lucina tot titelkerk. Hij stierf te Pisa op 17 december 1187.

Malachias verwijst hier naar zijn titelkerk San Lorenzo en naar zijn wapen, waarop twee zwaarden staan afgebeeld.

Het wapen van Gregorius VIII

Profetie 13: De Schola exit [De school verlaten]

Clemens III [1187-1191]

Echte naam: Paulus Scolari

In de korte tijdspanne van 1181 tot 1188, hebben snel na elkaar niet minder dan 4 pausen geregeerd. Het waren allen veteranen uit de school van Alexander. Twee dagen na de dood van Gregorius VIII werd de kardinaal-bisschop van Palestrina, Paulus Scolari, tot paus gekozen. Voor de Romeinen was dit een aangename verrassing, want hij was de eerste Romein die zo tot het pausschap verheven werd, sinds de opstand in de dagen van Arnold van Brescia.

Paus Clemens III

Vanaf het begin gaf Clemens III zijn volle aandacht aan de taak om de krachten van het Christendom te mobiliseren tegen de Saracenen. Hij riep op tot weer een kruistocht. Deze kruistocht wordt meestal aangeduid als de derde. Leaders van de derde kruistocht zouden zijn: Keizer Frederik I Barbarossa, Koning Richard Leeuwenhart en Koning Filips II Augustus. Deze kruistocht vond plaats tussen 1189 en 1192. Hij overleed te Rome op 27 maart 1191, dezelfde plaats als waar hij geboren werd, maar zijn geboortedatum is niet gekend.

De spreuk van Malachias is slechts een zinspeling op zijn familienaam, een voorspelling dat hij uit de familie Scolari zou komen.

Profetie 14: De [Ex] Rure Bovensi [Uit het oude runderen gebied]

Celestinus III [1191-1198]

Echte naam: Giacinto Bobone

[Rome 1106 - Rome, 8 januari 1198]. Hij was de oudste van alle pausen op het moment van zijn verkiezing, namelijk 86 jaar. Hij was toen diaken, hoewel hij ook al 47 jaar kardinaal was. Hij kroonde Hendrik VI tot koning van Duitsland en tot keizer van het Heilig Roomse Rijk. Het is deze Paus die Malachias van Armagh heeft heilig verklaard. Hij bevestigde de Duitse Orde in 1191 en weigerde een echtscheiding van de Franse koning Filips II.

Zijn voorganger, Clemens III was een Romein die daardoor de zegen kreeg van de stad Rome. Die stad voerde decennia tevoren een verbeterde strijd tegen de pausen om hun wereldlijke macht over de stad te ontnemen. Paus Clemens III was dan ook de eerste paus sinds lang die vrede kende met de stad. Bij de pauskeuze in 1191 lieten de kardinalen zich dan ook leiden door de gedachte om opnieuw een Romeins kardinaal tot paus te kiezen ... kwestie om vrede te behouden met de stad Rome. En zo werd Celestinus III gekozen, een Romeins kardinaal-deken die reeds 85-86 jaar oud was, de oudste ooit in de geschiedenis van het pausdom.

Gezien hij geen priester was, werd hij na zijn keuze, op 13 april 1191, onmiddellijk tot priester gewijd en daags daarop tot bisschop om dan geïnstalleerd te worden als paus. Met zijn steun werd Tusculum, dat in een concurrentiestrijd met Rome gewikkeld was, in 1191 met de grond gelijk gemaakt. Waarschijnlijk heeft hij een goed leven gehad, want hij werd geboren in de rijke familie Orsini. De familie Orsini was een van de meest invloedrijke adellijke families uit middeleeuws en renaissance Italië, en bezat grote landgoederen in Hongarije. Volgens de familielegende waren de Orsini's verwant met de Boboni's. De eerste leden van de familie droegen dan ook de dubbelnaam Orsini-Bobini.

De omschrijving van Malachias verwijst hoogstwaarschijnlijk naar de Basilica di Santa Maria in Cosmedin, waar hij tot paus werd verkozen. Deze kerk bevindt zich in het gebied Forum Boarium, een oud marktplein in Rome. Het is het oudste forum van Rome en ligt op het kruispunt van enkele belangrijke wegen uit de oudheid. Forum Boarium betekent letterlijk "Rundermarkt" [Runderen=Bovini] en dit was de plaats waar in het oude Rome de veemarkt werd gehouden. Het forum is gelegen op een vlak stuk land aan de Tiber tussen de heuvels Capitolijs, Aventijs en Palatijs. Nadat hier oorspronkelijk een doorwaadbare plaats in de Tiber was geweest, werden hier de eerste bruggen van Rome gebouwd. Een oude en belangrijke haven van de stad, de Portus Tiberinus, lag ook aan het forum.

Maquette van het Forum Boarium

: Comes Signatus [Een getekende graaf]

Innocentius III [1198-1216]

Echte naam: Lotario Dei Conti di Segni [Anagni, 1160/61 - Perugia, 16 juli 1216] [1/2]

Innocentius III was paus van 8 januari 1198 tot zijn overlijden op 16 juli 1216. Hij studeerde theologie in Parijs en waarschijnlijk ook korte tijd recht te Bologna. Hij werd door zijn oom Paus Clemens III in 1190 tot kardinaal gewijd.

Innocentius III is bekend voor zijn strijd tegen de Katharen, het uitroepen van de dramatisch verlopen Vierde Kruistocht van 1204 en het bijeenroepen van het Vierde Lateraans Concilie in 1215. Hij excommuniceerde de Engelse koning Jan zonder Land en hij dwong de Franse koning Filips II zijn vrouw Ingeborg, van wie hij gescheiden was, terug tot zich te nemen. Het bekendst is Innocentius ingreep in de Duitse troonstrijd tussen de Welf Otto IV van Brunswijk en de Staaf Filips van Zwaben. Hij verdedigde zijn opperheerschappij over Sicilië en trad op als scheidsrechter in de hele christenheid. Hij organiseerde de vierde kruistocht [1202-1204]. De paus erkende het keuzerecht van de Duitse keurvorsten, maar stond op zijn recht de gekozen kandidaat te keuren, of deze nl. door de paus tot keizer kon worden gezalfd.

Aanvankelijk steunde hij Otto. Toen Otto echter Sicilië binnenviel, excommuniceerde hij hem [1210 en 1211] en erkende hij de jeugdige Frederik II [zoon van keizer Hendrik VI], over wie hij sinds 1198 voogd was, als kandidaat [1212]. Hij bleef steeds werkzaam voor de hereniging met de Oosterse Kerk. Hoogtepunt en eindpunt van zijn pontificaat was het algemeen concilie van 1215 [Lateranen IV].

In Dante's Paradiso [XI. 92-93] prijst Thomas van Aquino hem om de eerste goedkeuring van de minderbroedersregel. Verder steunde hij onder andere de opkomende bedelorden, met name Franciscus van Assisi en de Franciscanen, maar ook Dominicus Guzman bij diens stichting van de Dominicanen.

Paus Innocentius III voegde in het jaar 1207 een zevende werk toe aan de werken van Barmhartigheid. Het werk was "de doden begraven" en is ontleend aan het Bijbelboek Tobit, waarin naast twee bekende, ook door Christus genoemde werken van barmhartigheid, speciaal de zorg voor de overledenen wordt benadrukt: "Ik gaf brood aan de hongerigen en kleren aan de naakten. Als ik het lijk van een volksgenoot buiten de muren van Nineve zag liggen, dan begroef ik het [Tobit 1: 17]." In de door epidemieën geteisterde Middeleeuwen had het moeilijke en gevaarlijke werk van "doden begraven" immers een bijzondere waarde.

Hij werd als theoloog vooral bekend door zijn geschrift "De contemptu mundi" [over de verachting van de wereld]. Hij was een geniaal heerser, die het pausdom op het toppunt van zijn macht bracht. Hij breidde de Kerkelijke Staat uit. Zijn hoge opvatting van het pausschap moest met de kerkelijke politiek van diverse vorsten in botsing komen.

De paus overleed aan hoge koorts in Perugia, op de leeftijd van 55 jaar. Aanvankelijk lang hij aldaar begraven in de kathedraal, maar in 1892 werden zijn overblijfselen overgebracht naar de Basiliek Sint Jan van Lateranen in Rome. Het graf bevindt zich boven de souvenirwinkel en

weinigen beseffen onder wiens lichaam ze wandelen als ze de winkel binnentreden.

Het graf van Paus Innocentius III

De omschrijving van Malachias slaat op de beroemde familie van de Conti, waarvan de Conti di Segni een tak vormden.

Profetie 16: Canonicus de Latere [Een kanunnik van Lateranen]

Honorius III [1216-1227]

Echte naam: Cencio Savelli [Rome, vóór 1160 - Rome, 18 maart 1227] [1/2]

Cencius Savelli werd te Rome geboren en was een tijd kanunnik van de Santa Maria Maggiore. In 1188 werd hij pauselijk kamerheer en in 1193 kardinaal-deken van Santa Lucia. Onder Paus Innocentius III werd hij kardinaal-priester van Sint Johannes en Paulus en in 1197 werd hij aangesteld als de opvoeder van de toekomstige keizer Frederik II.

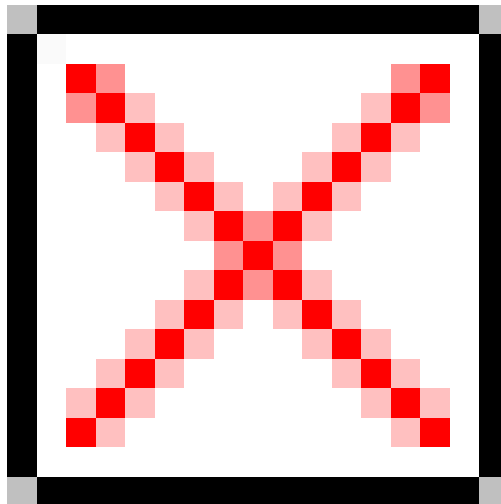
Op 18 juli 1216 kwamen 19 kardinalen in Perugia bijeen, waar Innocentius III twee dagen eerder was gestorven. Ze werden het eens met een keuze via kiesmannen en de kardinalen Hugolinus van Ostia [de later Paus Gregorius IX] en Guido van Praeneste werden gemachtigd om een nieuwe paus aan te wijzen. Cencius Savelli werd gekozen, te Perugia gewijd tot bisschop en te Rome gekroond op 31 augustus 1216. Ook Rome was deze keuze gunstig gezind.

Anders dan zijn voorhanger, was hij hoogbejaard, toen hij de Pauselijke Stoel beklom. Honorius III werd de beschermer van drie grote orden. Hij keurde de regel van Sint Dominicus goed in zijn bul "Religiosam Vitam" van 12 december 1216 en die van Sint Franciscus in zijn bul "Solet Annuere" van 29 november 1223. Op 13 januari 1226 keurde hij de karmelietenorde goed in zijn bul "Ut Vivendi Norman."

Het is merkwaardig dat van de zes heiligen die door Honorius III werden heilig verklaard, er vier Engelsen of Ieren waren. Het Vierde Lateraans Concilie had opgeroepen tot de vijfde kruistocht, die tussen 1217 en 1221 plaatsvond. Honorius wilde vooral Frederik II hierbij inschakelen, maar ondanks dat hij hem in 1220 tot keizer had gekroond, werkte Frederik niet mee aan dit plan. Honorius ondernam in 1218 een kruistocht in Spanje. Hij zette de bestrijding van ketters in Zuid-Frankrijk voort.

Op het gebied van het kerkelijk recht vaardigde hij een eerste officiële decretalenverzameling uit na vier eerdere zogeheten "compilationes." Zijn "Compilatio quinta," met daarin in hoofdzaak zijn

eigen decretalen [pauselijke vonnissen in briefvorm] werd samengesteld door de jurist Tancredus. Honorius stuurde in 1226 dit kerkelijke wetboek meteen ook aan de universiteiten.

Basiliek Sint Jan van Lateranen te Rome

Malachius duidt blijkbaar op het feit dat Cencius Savelli kanunnik van Sint Jan van Lateranen was.

Profetie 17: Avis Ostiensis [De vogel van Ostia]

Gregorius IX [1227-1241]

Echte naam: Ugolino di Conti [Agnani, 1145 - Rome, 22 augustus 1241] [1/2]

Ugolino werd in 1145 te Agnani geboren. Hij studeerde te Parijs en Bologna en werd achtereenvolgens pauselijk hofkapelaan, aartspriester van Sint Pieter en in 1198 kardinaal-diaken. In mei 1206 volgde hij Octavianus op als kardinaal-bisschop van Ostia. Honorius III benoemde hem in 1217 tot gevolmachtigd legaat en op 18 maart 1227, na de dood van Paus Honorius III, keurden de kardinalen weer een keuze van kiesmannen goed. Tot de drie kardinaal-kiezers behoorden Ugolino en Koenraad van Urach. Eerst werd Koenraad van Urach gekozen, maar deze weigerde de tiara om de schijn te vermijden dat hij zichzelf gekozen had.

Op 19 maart kozen alle kardinalen eenstemmig Ugolino. Hij was toen reeds meer dan tachtig jaar oud. Ugolino raakte onder de indruk van Franciscus van Assisi en steunde de orde van de Franciscanen en de Clarissen. Hij had zelfs Franciscan willen worden. Op 19 maart 1227 werd hij tot paus gekozen. Hij raakte al snel in conflict met keizer Frederik II die hij uiteindelijk bestrafte met excommunicatie. Bij de vrede van San Germano moest hij zich echter met Frederik verzoenen, nadat de steden van Lombardije hun steun aan Gregorius hadden ingetrokken. Na een woelig pausschap stierf hij op 22 augustus 1241.

Gregorius' pontificaat heeft op vele terreinen grote betekenis gehad. Met de bul "Pars scientiarum" onttrok hij in 1231 de universiteit van Parijs aan de zeggenschap van de bisschop. Hij droeg de universiteiten op om de werken van Aristoteles grondig te onderzoeken en zich van dwalingen te ontdoen, een maatregel die de theologie en filosofie in de 13e eeuw diepgaand heeft beïnvloed. Verderde schakelde deze paus vanaf 1231 de orde van de Dominicanen in bij de pauselijke inquisitie tegen de katharen.

Gregorius IX bemoeide zich bijzonder met het canonieke recht. Hij belastte de Spaanse jurist Raymundus van Peñafort, een dominicaan, in 1230 met de opdracht om een kerkelijk wetboek samen te stellen uit de duizenden decretalen [pauselijke vonnissen in briefvorm] van zijn

voorgangers en hemzelf. In 1234 leidde dit tot de publicatie van de "Decretales Gregorii IX," ook bekend onder de betiteling "Liber Extra." Verder stichtte hij bijvoorbeeld in 1233 de universiteit van Toulouse.

Enige tijd hoopte hij om een hereniging van de Latijnse en de Griekse kerk tot stand te kunnen brengen. In 1232 erkende de patriarch van Constantinopel het pauselijke primaat, maar evenals vele andere pausen voor en na hem slaagde Gregorius er niet in om de twee kerken te verenigen. In de dertien jaren van zijn pontificaat, benoemde hij veertien kardinalen, onder wie vele kloosterlingen.

Het pauselijk wapen van Gregorius IX

Het wapen van Gregorius vertoont een adelaar en hij was kardinaal-bisschop van Ostia. Dit is een duidelijke zinspeling op de afbeelding in het pauselijke wapen en zijn Kardinaalschap.

Profetie 18: Leo Sabinus [De Sabijnse Leeuw]

Celestinus IV [1241]

Echte naam: Goffredo Castiglione [Milaan, ? - Rome, 10 november 1241]

Celestinus IV was een zoon van de zus van Paus Urbanus III en regeerde slechts 15 dagen. Op 18 Juli 1223 wordt hij kanselier van Milaan en op 18 September 1227 benoemt Paus Gregorius IX hem tot kardinaal van Sint Marcus. In 1238 wordt hij kardinaal-bisschop van Sabina. Hij volgt Paus Gregorius IX op, op 25 oktober 1241. Zijn dood volgde na een regering van slechts 15 dagen, het op één na kortste pontificaat. Het duurde tot 1243 voor er een nieuwe opvolger, paus Innocentius IV, werd aangeduid.

De eerste pausverkiezing achter gesloten deuren vond plaats in 1241. De Romeinse senator Matteo Orsini sloot toen tien kardinalen op. Een van hen overleed ter plekke door de gewelddadige aanpak van de senator, de andere negen kardinalen werden ziek. Zij kozen al snel Goffredo Castiglione als paus Celestinus IV. Maar Orsini werd niet beloond voor zijn oplossingsgerichtheid: de paus sloeg de senator in de ban. Het woord conclaaf [*cum clave*, met sleutel] ontstond pas enkele decennia later in de pausenstad Viterbo.

Het pauselijk wapen van Celestinus IV

De profetie van Malachias vormt een zinspeling op het wapen van de paus, waarop een leeuw voorkomt en Sabina, waar hij gedurende drie jaar kardinaal-bisschop was.

Profetie 19: Comes Laurentius [Graaf Laurentius]

Innocentius IV [1243-1254]

Echte naam: Sinibaldo dei Fieschi [Genua, ± 1195 - Napels, 7 december 1254]

Hij werd geboren te Genua als "Sinibaldo dei Fieschi", graaf van Lavagna. Hij werd professor in het canoniek recht te Bologna waar hij behalve kerkelijk recht ook Romeins recht had gestudeerd. Hij werd in 1226 rechter bij de curie. Voor zijn verkiezing tot paus was hij vice-kanselier van de Heilige Roomse Kerk [1226-1227] en kardinaal-priester van San Lorenzo in Lucina [18 september 1227].

Toen Celestinus IV gestorven was, probeerde de geëxcommuniceerde keizer Frederik II, die de kerkelijke staten rond Rome in zijn macht had, de kardinalen te intimideren, zodat ze een Paus naar zijn keuze zouden kiezen. De kardinalen vluchtten naar Anagni en stemden voor Sinibaldi, die na een interregnum van één jaar, zeven maanden en vijftien dagen op 28 juni 1243 de pauselijke troon besteeg als Innocentius IV.

Men heeft daar dus, gedurende maar liefst twee jaar, gepalaverd om Innocentius IV tot paus te verkiezen. Een communautaire kwestie speelde de kardinalen parten: ze raakten het maar niet eens of ze voor een Franse dan wel een Italiaanse paus zouden opteren.

Paus Innocentius IV

Pas nadat een woedende menigte de voedselvoorraden van de kardinalen plunderde en het dak van de vergaderzaal neerhaalden, kwam men tot een overeenstemming.

Opnieuw bleek Matteo Orsini, ondertussen zelf stemgerechtigd kardinaal, kop van jut. Hij werd op aansturen van de Fransgezinden door de burgers van Viterbo samen met zijn broer ontvoerd, waarna de paus de stad onder interdict plaatste.

Sinibaldo dei Feischo, graaf van Lavagna was Kardinaal van Sint Laurentius en de profetie slaat op zijn adellijke afstamming en hij was kardinaal-priester van San Lorenzo in Lucina.

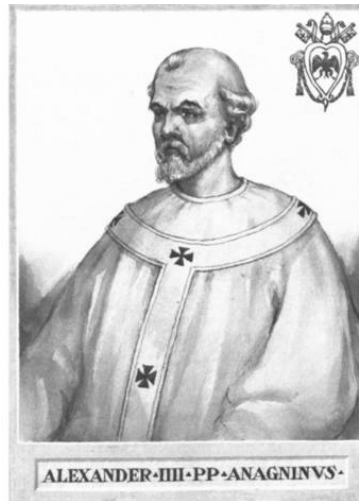
Profetie 20: Signum Ostiense [Teken van Ostia]

Alexander IV [1254-1261]

Echte naam: Rinaldo Conti [Agnani, ± 1199 - Viterbo, 25 mei 1261]

Paus Alexander IV werd onder de naam Rinaldo Conti rond 1199 na Christus geboren in het Italiaanse plaatsje Anagni. Hij was afkomstig uit hetzelfde geslacht als de eerdere pausen Innocentius III en Gregorius. Laatstgenoemde, zijn oom, benoemde hem in 1231 tot kardinaal-bisschop van de havenstad Ostia [Antica].

Nadat paus Innocentius IV in 1254 overleed werd Alexander IV in Napels tot nieuwe paus gekozen. Dit op 12 december 1254. Paus Alexander IV is niet de geschiedenis ingegaan als een erg succesvolle paus. Veel van zijn plannen mislukten. De kerk erkende de zoon van keizer Frederik II van het Heilige Roomse Rijk, Manfred van Sicilië, niet als wettig kind. Frederik II was namelijk pas in 1250 op zijn sterfbed met de moeder van Manfred, Bianca Lancia, getrouwd. Paus Alexander IV excommuniceerde daarom Manfred van Sicilië, maar deze wist zich toch te handhaven als koning van Sicilië.

Paus Alexander IX

Alexander IV steunde de kloosterorden, zoals de orde van Sint Franciscus en een van zijn eerste daden was Sint Clara Heilig te verklaren. Verder benoemde hij Albertus de Grote in 1260 tot bisschop van Regensburg. De paus overleed op 5 mei 1261 in Viterbo. Hij werd opgevolgd door Urbanus IV.

Malachias' Signum Ostiense verwijst ongetwijfeld naar 1231, toen hij benoemd werd tot kardinaal-bisschop van de havenstad Ostia [Antica].

Chris De Bodt